

استعدادیابی در ورزش

رشد مرتبط با موقعیت، تأثیرات تاریخ و مکان تولد

بر رشد ورزشکاران

استاد مربوطه:

سرکار خانم دکتر مکریان

تهیه کنندگان:

زهرا شیری – سکینه ارزمانی

تشخیص استعداد ورزشکاران جوان به اندازه پیش بینی یک اتفاق در آینده مشکل است. هر چقدر پیش بینی کردن استعداد و عملکرد آینده فرد بیشتر باشد تعداد متغیرهای موثر در این پیش بینی بیشتر می شود برای مثال مطالعات اخیر توسط کز و همکارانش انجام شد، آن ها قابلیت تیم ها را در جام ملت های بسکتبال، لیگ ملت های فوتبال و لیگ بیسبال مورد بررسی قرار دادند تا قابلیتشان را در رشته ی ورزشی بررسی کنند، حتی ورزشکارانی که قابلیتشان در اواخر نوجوانی و اوایل جوانی پیش بینی شد، کارشناسان استعدادیابی ورزش اینکارا با برخی از ثروتمند ترین تیم های ورزشی در دامنه ی بسیار دقیق بین ۲٪ تا ۱۶٪ انجام دادند و زمانی که در تحقیقات که پیش بینی در سنین پایین تر انجام شد نشان داد موفقیت به مراتب چالش برانگیزتر بود.

چرا پیش بینی موفقیت ورزشکار در زمان جوانی کار سختی است؟

اول اینکه عملکرد حرفه ای افراد جوان نتیجه یک دهه تجربه است و مشکل است در ابتدا یا اوایل تشخیص داده شود چه کسی چه قابلیت دارد.

دوم اینکه پی بردن به پیشرفت یک ورزشکار مفهوم پیچیده‌ای است که به عوامل محیطی و عوامل فردی بستگی دارد.

سوم اینکه برنامه های ورزشی ذاتاً دارای نواقصی اند که قابلیت پیش بینی ورزشکار را کاهش می دهند.

یک پدیده ذاتی که استعداد پروری ورزشکاران را با مشکل مواجه می کند عبارتند از اثر نسبی سن که با سوء گیری های ماه تولد در ارتباط است. در حالی که سایر موارد مانند مکان تولد و توزیع نامناسب ورزشکاران را از مناطق مختلف توضیح می دهد.

اثر نسبی سن (**RAE**) توزیع نامتقارن ورزشکاران را براساس تاریخ تولدشان که با انتخاب هدفمند تاریخ مسابقات مرتبط است در مقایسه با فردی که دیرتر به دنیا آمده شرایط شرکت و حضور حرفه ای فراهم می کند.

اولین فرضیه در رابطه با اثر نسبی سن این بود که ورزشکاران مسن که موفقیت بیشتری را تجربه می کنند و انگیزه و اراده ی قوی تری برخوردارند در کنار این فرضیه، فرضیه قوی تری پیشنهاد می شود که ورزشکاران مسن تر قابلیت و استعداد ورزشی شناختی بیشتری هستند. زیرا آنها در عرصه ورزش سریع تر و قوی تر آشکار شدند.

بر اساس پژوهش های فرا تحلیلی کوبلی و همکارانش پی بردند (REA) تا زمان پیشرفت و رسیدن به مرحله ی حرفه ای افزایش یافته و بعد از آن کاهش می یابد.

متأسفانه یکی از اثرات مخرب برای ورزشکارانی که از این مرحله عبور می کنند این است که مربیان به افراد بالغ تر توجه بیشتری می کنند و ورزشکاران جوان دلسرد شده و از عرصه ورزش تا مرحله ی حرفه ای که اثر REA در آن افزایش می یابد خارج می شوند.

آیا برای ورزشکاران جوان اثر نسبی سن مزیت برتری خاصی دارد؟

اندازه REA در مسابقات حرفه ای بزرگسالان کاهش می یابد اگرچه این تأثیر بررسی شده اما شواهدی نشان می دهد که دلیل آن ممکن است به خاطر این باشد که ورزشکاران جوان به دنبال سطح حرفه ای نیستند و نسبت به بزرگسالان خود مدت طولانی تری بازی می کنند.

مطالعه آشورت و همکاران نشان داد بازیکنان فوتبال جوان حقوق بیشتری در سطح حرفه ای دریافت می کنند. از جنبه های دیگر اثر نسبی سن مطالعه واتل و همکاران نشان داد افراد جوان هاکی روی یخ حدود ۳/۵ درصد کمتر از بازیکنان قدیمی مصدوم شدند.

تأثیر محل تولد به عنوان دومین عامل که با رشد ماهرانه در ورزش ارتباط دارد. در بررسی بازیکنان تنیس سوئد در مصاحباتی که با آنها انجام شد تا روند اجتماعی شدنشان را در ورزش بشناسد. ورزشکاران اهل شهرهای کوچک دسترسی زیاد به زمین بازی را عامل اصلی موفقیتشان و فرصت مناسب برای رشد توانایی هایشان بیان کردند. دسترسی رایگان و نامحدود به زمین تنیس در رشد آنها موثر بوده و به آنها فرصت بازی و تمرین دلخواه را فراهم کرده است.